

Kwa nini basi Sheria

Maoni juu ya Wagalatia 3:19

A. T. Jones

Kwa nini basi Sheria
Maoni juu ya Wagalatia 3:19

A.T. Jones

Review and Herald

Februari 6, 1900 - Machi 13, 1900

maranathamedia-kenya.com

maranathamedia.com

Yaliyomo

Utangulizi.....	3
Kwa nini basi Sheria?	5
Sheria ya Maadili na Mapokeo	8
Imesemwa Kwa sababu ya Uhalifu	12
Sheria ilisemwa kwa sababu ya ubadilishaji.....	15
Katika mkono wa mpatanishi	19
Mpaka Mbegu Itakapokuja = Ujio wa pili.....	23

Utangulizi

Swala kuhusu sheria kuwa sheria kwa Wagalatia ilikuwa ni kiini cha vita vya mafundisho ambayo yaliyo kuwemo mwaka wa 1888 katika kongamano la Bibilia la Waadventista wa Sabato.

Je ni kwa nini ni muhimu kuelewa vidokezo vya kati kuhusiana na swala hili? Sheria katika Wagalatia inadhihirisha kama tunaolewa agano la milele vyema kulingana na undani wa maandiko. Ijapokuwa inawezekana kushika mada ya kati ya agano la milele, mada hii lazima ieleweke kwa undani wa maandiko ili kwa kweli ithaminiwe na kufundishwa kwa maandiko. Hii ni kweli hasa kulingana na maandishi ya Paulo.

Kama vile historia inavyo rekodi mambo katika Wagalatia 3 inahusiana moja kwa moja na kuelewa kuhesabiwa haki kwa imani.

Saa 3 za asubuhi Mzee Waggoner aliendelea na mafunzo yake juu ya sheria na injili. Maandiko yaliyo zingatiwa yalikuwa Matendo ya Mitume sura ya kumi na tano na Wagalatia mbili na tatu, ikilinganishwa na Warumi 4 na aya nyingine katika Warumi. Lengo lake lilikuwa kuonyesha kiini kikuu cha mabishano, kuhesabiwa haki kwa imani katika Kristo, ambayo ni imani inayotambuliwa kwetu kama vile Ibrahimu, kwa haki. Agano na ahadi kwa Ibrahimu ni agano na ahadi kwetu. “Siku ya Tatu ya mkutano, Ijuma, Oktoba. 19, 1888,” Nakala ya kila siku ya ofisi kuu 2,1 (Oktoba. 21, 1888), p.1.

Mama Ellen White alithibitisha huu ujumbe ulikuwa kuhesabiwa haki kwa imani na ni ukweli.

Wengi wameniandikia, wakiuliza kama ujumbe wa kuhesabiwa haki kwa imani ni ujumbe wa malaika watatu, na nimewajibu, “ni ujumbe wa malaika watatu, kwa kweli.” Nakala ya Hakiki na Mtangazaji, Mwezi wa nne, 1, 1890.

Bwana katika huruma zake nyingi alituma ujumbe muhimu Zaidi kwa watu wake kwa kupitia Wazee Waggoner na Jones. Huu ujumbe ulikuwa wa kuleta wazi kwa ulimwengu Mwokozi

aliyeinuliwa, kafara ya dhambi za ulimwengu wote. Iileta kuhesabiwa haki kwa imani katika dhamana; iliwaalika watu kupokea haki ya Kristo, ambayo inadhahirika katika kuti amri zote za Mungu TM 91,92.

Huu ujumbe uligandamizwa katika kanisa na viongozi ambao walikuwa wakidhibiti vyombo vya habari kanisani. Wakati A.T Jones alipewa wadhifa wa uhariri katika Hakiki na Matangazo, alipewa fursa ya kuelezea maelezo kwa makini sababu ya ujumbe wa 1888 na kuelewa kwa sheria kwa Wagalatia. Tunatoa tena maoni yake juu ya Wagalatia 3:19, hapa kuna wingi wa kiini cha mgogoro kuhusu fungu hili na ni lini fungu hili lititimika “mpaka mbegu ije.”

Namtia moyo msomaji asome maoni kwa makini. Mzee A. T Jones kwa kuvuviwa na Roho wa Mungu anatumia tabia yake ya wembe mkali wa maelezo kutoa sababu katika Bibilia ambayo inasaidia kueleza kwa undani vidokezo vya ujumbe wa 1888. Haya maoni yanaweka msingi kushusha nyororo zilizoshikwa tangu zamani za mtazamo wa uprotestani kuhusu agano ambazo zinazunguka kwa ufupi nguvu za haki kwa imani ambayo zinadhahirika katika kuti amri zote za Mungu.

Heri yake mtu anayesoma kitabu hiki chenye maneno ya [ujumbe] wa kinabii; na heri yao wanaosikia na kushika yaliyoandikwa humu, maana wakati wa mambo haya umekaribia. Ufunuo 1:3

Kwa nini basi Sheria?

Review and Herald, Februari 6, 1900

Itakumbukwa kuwa neno “hutumikia” ni neno linalotolewa. Halionyeshi chochote kwenye mantiki. Swali hili linasimama kwa nguvu na wazi tu kusomwa, “Kwa nini basi sheria?” Tafsiri nyingine ni, “Kwa nini iwe basi sheria?”

Hii ilikuwa hoja ya tayari ya “Mafarisayo, ambao waliamini,” dhidi ya injili yote ambayo iliwasilishwa na Paulo. Na hii ni kwa sababu injili inatoa haki kwa imani ya Kristo, na sio kwa kazi yoyote ya sheria. Na kila mahali palipowasilishwa, “Mafarisayo, ambao waliamini,” ambao hawakujua kuhesabiwa haki kwa njia nyingine yoyote isipokuwa kwa sheria, walisema hivi, “Kwa nini basi sheria?” “Sheria ni nini?” Kwa makadirio yao, swali hili linalopingana lilikuwa hoja ya kutosha ya yote ambayo yanaweza kusemwa kama kuhesabiwa haki kwa imani, bila vitendo vya sheria yoyote.

Na, kwa kweli, hoja iyo hiyo, kwa njia ile ile kuu, ya kujiamini, inatumiwa kwa kusudi moja na “Mafarisayo ambao wanaamini” leo. Acha madai ya sheria ya Mungu, haswa kama vile Mungu aliyaandika, yapewe leo katika sehemu yoyote ya nchi hii, au hata katika nchi nyingine yoyote, na mara moja wahubiri wa injili watatokea, wote na pingamizi kupinga kila madai ya sheria ya Mungu juu yao, kwa sababu “haingeweza kuhalalisha mtu yeyote.” Wataamua, na watafute, kila usemi ambao wanaweza kupata katika maandiko, kama vile, “Kwa matendo ya sheria hakuna mwili wowote utakaohesabiwa haki;” na, “Yeyote kati yenu anayehesabiwa haki kwa sheria; mmeanguka kutoka neema,” nk; na kwa sauti ya nguvu atapiga kelele kisha akidai kwa nguvu, “Matumizi ya sheria kama hii ni nini? Ni nzuri kwa nini? Haiwezi kuhalalisha mtu yeyote.”

Sehemu iliyoonyeshwa hapa inajulikana sana kwa maelfu ya wasomaji wa REVIEW AND HERALD, na haswa kwa watangazaji wa injili, kwenye Ujumbe wa Malaika wa Tatu, ambao unawaita watu wote kutunza “amri za Mungu, na imani ya Yesu.”

Inastahili kujua, hata hivyo, kwamba katika siku za zamani pingamizi hilo halikutolewa kamwe na watu wa mataifa, lakini tu na “Mafarisayo, ambao waliamini:” kamwe na mwenye dhambi asiye wazi, ambaye alijua kwamba matendo yake hayawezi kuhalalisha, na kwa hivyo alitamani kuhesabiwa haki kweli; bali tu na wale waliodai kumjua Mungu, na kujua kuhesabiwa haki, lakini ambao walijua tu kuhesabiwa haki kwa kazi zao za sheria. Na hivyo ni hata sasa.

Kwa hivyo, uchunguzi huu – “Kwa nini basi sheria?” – ni ukweli wa sasa, na utakuwa ukweli wa milele. Kwa mtu ambaye mawazo ya kuhesabiwa haki ni haki kabisa na matendo, uchunguzi kama huo, uliowasilishwa kwa kupinga, ni hoja ya kutosha ya madai yote ya sheria ya Mungu; na hakuna uthibitisho mkubwa zaidi ambao ungeweza kutolewa na mtu yeyote kwamba wazo lake la pekee la kuhesabiwa haki ni kwa matendo, kuliko kwamba anapaswa kuipinga sheria ya Mungu, uchunguzi huu unaopinga, “Kwa nini sheria?” “Sheria ni ya nini?” Hii ni kwa sababu pingamizi kama hilo linathibitisha kwamba kwa makadirio yake, hakuna uwezekano wowote wa kutumia sheria ya aina yoyote isipokuwa iwe itamhesabia haki mtu, hata mkosaji.

Lakini kila mtu anayejua kuhesabiwa haki katika ukweli, ambayo ni ku; hesabiwa haki kwa imani, anajua vizuri, na anaweza kuona kwa uwazi kabisa, ili sheria iweze kutumika kabisa, mbali na wazo lolote la kuhesabiwa haki nayo. Na kwa hivyo kuna mahali kwa swali hili, kwa uchunguzi wenye busara.

“Kwa nini basi sheria?” Jibu ni-

1. “Kupitia kwa sheria kuna ujuzi wa dhambi” (Warumi 3:20): “Ili dhambi kwa amri kumi ionekane kama dhambi zaidi” (Warumi 7:13), ili watu, wakijua ukuu wa dhambi, waweze kuthamini ukuu wa wokovu ambao Mungu ametuma katika zawadi ya Mwana wake.

Hata hivyo, inasemekana mahali pengine. “Sheria iliingia, ili kosa lizidi. Lakini ambapo dhambi ilizidi, neema ilizidi zaidi: hata hivyo neema itawale kwa haki hata uzima wa milele na Yesu Kristo Bwana wetu” (Warumi 5:20,21).

2. Wakati mtenda dhambi, baada ya kujifunza kwa sheria ukuu wa dhambi yake, na kupata katika wokovu mkubwa sana katika Kristo na hata kuokolewa kutoka kwa dhambi zote, na haki kamili hata ya kutawala ndani yake dhidi ya nguvu yote ya dhambi, bado anapata matumizi ya pili kuu kwa sheria katika kushuhudia juu ya haki ya Mungu, ambayo alipata bila sheria. Na kwa hivyo, imeandikwa: “Kwa matendo ya sheria hakuna mtu atakayehesabiwa haki machoni pake; Kwa maana kwa sheria ni ujuzi wa dhambi. “Lakini sasa, haki ya Mungu bila sheria imejidhihirisha, ikishuhudiwa na Sheria na manabii; hata haki ya Mungu, ambayo ni kwa imani ya Yesu Kristo kwa wote na wote wanaoamini; kwa maana hakuna tofauti” (Warumi 3:21, 22).

Hiyo ni, na hivi sasa, ni “Kwa nini basi sheria?”

Sheria ya Maadili na Mapokeo

Review and Herald, Februari 13, 1900

“KWA NINI sheria hiyo?” (Wagalatia. 3:19).

Mahojiano haya ya “Mafarisayo, ambao waliamini” hayakuwekwa kwa sheria ya Mungu, ingawa kwamba, mkuu wa sheria zote, kwa kweli lilikuwa wazo kuu katika uchunguzi. Lakini tangu mwanzoni mwa uchunguzi huu wa kitabu cha Wagalatia tumegundua kwamba hakuhusika tu sheria za maadili, lakini pia sheria ya sherehe - kweli yote ambayo Mungu alikuwa ametoa. Na hii, ilikuwa kwa sababu huduma yote ya Mafarisayo ilikuwa huduma ya sheria tu; kwa kuwa wazo lao la kuhesabiwa haki ni haki kabisa na sheria, na wazo lao la wokovu kabisa kwa matendo.

Kwa hivyo na “Mafarisayo, ambao waliamini” uchunguzi huu uliongezeka zaidi pia kwa, Kwa nini basi sheria ya Walawi? Kwa nini basi mfumo wa dhabihu? Kwa nini kutahiriwa? Je! Matumizi haya yote yalikuwa nini, ikiwa wokovu haukupertikana na yeyote wao? Huo ndio ulikuwa matumizi tu ambayo walikuwa wamewahi kutengeneza yoyote ya vitu hivi: kwa kweli, hii ilikuwa dhana tu ambayo walikuwa nayo.

Wao walitarajia ukamilifu kutoka kwa ukuhani wa Walawi; sawa kutoka kwa tohara; na sawa kutoka kwa yote yaliyotolewa na Bwana. Wazo lao tu la matumizi yao lilikuwa kwamba kuhesabiwa haki, wokovu, walipokuwa wakifanya vitu hivi - kwa kuwatendea. Lakini haya yote yalikuwa makosa, na yalikuwa upotoshaji wa kusudi la kweli la yote ambayo Mungu alitoa. Uadilifu haukuwa na yeyote kati ya hawa, au na wote kwa pamoja, zaidi ya ilivyokuwa kwa sheria ya Mungu. Kuhesabiwa haki mara zote kwa imani; na mfumo wa dhabihu, na huduma zote na sherehe za sheria ya Walawi, zilikuwa njia tu ambazo Mungu alitoa, ambayo imani ilionyeshwa: dhabihu zilikuwa njia ya kuelezea imani ambayo tayari walikuwa nayo katika Sadaka kubwa ambayo Mungu alikuwa ametengeneza.

Na swala hilo hilo, na kwa sababu hiyo hiyo, imeinuliwa leo na maelfu ya “Mafarisayo ambao wanaamini,” katika uadui wao dhidi ya ukweli wa injili. Kwa sababu hii pekee, “Kwa nini basi sheria?” ni swali la kweli, na kila wakati litakuwa swali moja kwa moja popote ukweli wa injili- haki kwa imani – unapohubiriwa.

Lakini kuna sababu kubwa zaidi, kuliko hiyo, kuhusu “Kwa nini basi sheria?” kuwa swali la kweli leo na siku zote. Ni swali la kweli na linalofaa kila wakati, katika kuuliza ukweli baada ya Yesu. Kwa maana katika uchumi wote wa kiungu wa nyakati za Israeli, kuna ukweli wa kweli, mafundisho mazuri, na nuru tukufu, kwa wote ambao wangefundishwa na Mungu. Haya yalikuwa tu huko kwa wana wa Israeli wa zamani; lakini kupitia utafutaji wa mwili na kujisahihisha, walikosa. Na kwa sababu Israeli walikosa hivi, maelfu ya watu wanaojiita waumini, wakijikwaa juu ya mapungufu ya Israeli, wanapuuza na hata kukataa utajiri wote mkubwa, ambao Israeli walikosa, lakini ambao wakati huo na ni wa watu wote. Kwa maana kwa watu wa siku za mwisho imeandikwa: “Kumbuka sheria ya Musa mtumwa wangu, ambayo nilimwamuru kule Horebu kwa Israeli wote, na kanuni na hukumu” (Mal. 4:4). Na “Mkristo anayepokea ukweli, ukweli wote, na ukweli wowote, ataangalia historia ya Bibilia katika athari yake ya kweli. Historia ya uchumi wa Kiyahudi tangu mwanzo hadi mwisho, ingawa imezungumzwa kwa dharau, na kutapeliwa kama ‘enzi za giza,’ itadhihirisha mwangaza, na bado ni nyepesi zaidi, kama inavyosomewa.”

“Kwa nini basi sheria?” ya ukuhani wa Walawi, dhabihu, toleo, toleo la kuteketezwa, na toleo la dhambi, patakatifu na huduma yake? -Yote ilikuwa tu njia zilizowekwa na Mungu za kuelezea imani ambayo walikuwa nayo, na ambayo tayari ilikuwa imewaletea haki ya Mungu bila matendo yoyote ya sheria.

Ukuhani wa Walawi ulikuwa njia ya kuelezea imani katika ukuhani mkubwa zaidi - ukuhani wa Mwana wa Mungu - uliotangazwa kwa maneno haya: “Bwana alimwambia Bwana wangu. Wewe ni kuhani milele kufuatana na utaratibu wa Melkizedeki” (Zab 110:1-4). Patakatifu na huduma za ukuhani huu zilikuwa njia ya kuelezea imani katika patakatifu na huduma za ukuhani ulio mbinguni. Kwa maana, kwa mfumo huo wote, “Hii ndio jumla: Tunayo kuhani mkuu kama huyo, aliyeketi mkono wa kulia wa kiti cha enzi cha ukuu mbinguni; mhudumu wa patakatifu, na ile hema ya kweli, ambayo Bwana aliiweka, na sio mwanadamu” (Waebrania. 8:1, 2).

Na hadithi hii yote, kama ilivyoainishwa hapa, imeonyeshwa katika maagizo yaliyopewa watu, katika kitabu cha Walawi. Katika Law. 4:13-20 inasemekana kwamba wakati watu walikuwa wamefanya dhambi kwa

ujinga, na jambo hilo lilifichwa kutoka kwa macho yao kwa kuwa “wamefanya neno lo lote dhidi ya amri yoyote ya Bwana juu ya vitu ambavyo havipaswi kufanywa, na wana hatia; wakati dhambi, ambayo wameitenda - dhidi ya sheria ya Mungu - ilipojulikana, basi kusanyiko linapaswa “kutoa ng’ombe- dume mchanga wa dhambi hiyo, na kumleta mbele ya hema ya kukutania.” Na wazee wa kusanyiko walipaswa kuweka mikono yao juu ya kichwa cha ng’ombe huyo mbele za Bwana, na hivyo wakiri dhambi ya mkutano, na kuiweka juu ya ng’ombe. Kisha ng’ombe lazima “auawe mbele ya Bwana.” Na kuhani aliyetiwa mafuta alikuwa akileta “ya damu ya huyo ng’ombe kwenye hema ya kukutania; na kutumbukiza kidole chake katika damu, na kuinunyiza mara saba mbele za Bwana, hata mbele ya pazia.” Na “akaiweka damu yake kwenye pembe za madhabahu,” iliyokuwa mbele ya Bwana, kwenye hema ya kukutania; na kumimina “damu yote chini ya madhabahu ya toleo la kuteketezwa,” ambayo ilikuwa “mlangoni pa hema ya kukutania.” Kwa hivyo kuhani aliwatolea “upatanisho,” na dhambi hiyo “ilisamehewa.”

Kulikuwa na sheria ya Mungu, na kwa hiyo ujuzi wa dhambi, ukiwaonyesha kuwa na hatia. Basi kulikuwa na dhabihu, na kuwekewa kwa dhambi, kwa kukiri, juu ya sadaka kama mbadala. Halafu kulikuwa na kuuliwa kwa ile sadaka na toleo la damu yake kwa niaba yao, na kwa hiyo upatanisho ulifanywa na msamaha wa dhambi kwao. Kulikuwa kupitia kwa sheria maarifa ya dhambi, na kwa injili ya kutoa dhabihu, msamaha wa dhambi na upatanisho na Mungu.

Lakini “haiwezekani kwamba damu ya ng’ombe- dume na mbuzi kuchukua dhambi” (Waebrania. 10:4). Kwa nini basi sheria hii yote, patakatifu, huduma, na sherehe? Ah! Ilikuwa “mfano kwa wakati uliopo” “mpaka wakati wa matengenezo.” Lakini “Kristo akiwa kuhani mkuu wa vitu vizuri kuja na hema kubwa zaidi na kamilifu zaidi, isiyojengwa na mikono, hiyo ni kusema, sio ya jengo hili; wala si kwa damu ya mbuzi na ndama, lakini kwa damu yake mwenyewe aliingia mara moja mahali patakatifu, akiwa amepata ukombozi wa milele kwa ajili yetu” (Waebrania. 9:9-12).

Na kwa Kristo na ndani ya Kristo tunayo leo, A.D 1900, ambayo yote yalikuwa kivuli. Katika hekalu la mbinguni kuna sanduku la agano lake, ambalo ndani yake kuna agano - sheria yake. “Kwa sheria ni ujuzi wa

dhambi.” Na kwa Injili ya kafara ya Yesu Kristo na huduma yake ya ukuhani, na toleo la damu yake katika patakatifu pa mbinguni, kuna msamaha wa dhambi “kwa kila aaminiye,” na haki katika kufanywa kwake Mungu mmoja, katika Yesu Kristo, ambaye ni upatanisho.

Na tofauti pekee kati ya nyakati za kabla ya Kristo na nyakati hizi za Kristo, ni kwamba wakati huo, kwa sababu Yesu alikuwa hajaja na kujitolea, lakini alikuwa akija, imani katika kuja kwake na kujitolea inaweza kuonyeshwa kwa njia hii tu; ilhali, kwa kuwa amekuja na amejitoa dhabihu, na ameingia ukuhani wake na “anaishi milele kutusalimia”, imani imeonyeshwa sasa katika mkate na divai - mwili na damu - ikiwakilisha kile kilicho na kweli kimetolewa. Kutoa dhabihu sasa, na kuwa na ukuhani na huduma ya ukuhani duniani, ingekuwa kukana kwamba Kristo, Sadaka ya kweli, bado haijatolewa.

Kwa hivyo, kulikuwa na matumizi wazi, na utumiaji mzuri, kwa sheria zote, zote za maadili na za sherehe, ambazo zilipewa Israeli. Na hii bila kusudi yoyote au wazo kwamba kuhesabiwa haki kunakuja na yoyote, au yote kwa pamoja, lakini hiyo idhini inakuja kila wakati na kwa imani tu.

Na hii ni “Kwa nini sheria?” kuhusu sheria ya sherehe. Na kutokana na kusoma kwa umakini na kwa uangalifu kwa somo hili, tuna hakika kabisa kuwa katika kitabu cha Wagalatia, kitabu cha Warumi na kitabu cha Waebrania kinakutana. Barua kwa Wagalatia iliandikwa kabla ama barua kwa Warumi au hiyo kwa Waebrania. Katika ubishani ulioibuka na “Mafarisayo, ambao waliamini,” ambao uliwachanganya Wakristo wa Galatia, sheria zote za maadili na za sherehe zilihusika; na kwa hivyo wote wanahusika katika barua kwa Wagalatia, na ardhi nzima imefunikwa kwa kifupi. Halafu baadaye kitabu cha Warumi kiliandikwa, kupanuka, na kuishi kabisa, juu ya hatua hiyo ya Wagalatia, ambayo inajumuisha sheria ya maadili, na kuhesabiwa haki, kwa imani; na kitabu cha Waebrania kiliandikwa, kikikuzwa, na kuishi kabisa, juu ya hatua hiyo ya Wagalatia, ambayo inajumuisha sheria ya sherehe, na kuhesabiwa haki, kwa imani. Na tunaamini kwamba kama somo lote ni zaidi, na kwa uangalifu zaidi, likisomwa, ndivyo litaonekana kuwa katika Wagalatia wote Warumi na Waebrania wanaeleweka.

Imesemwa Kwa sababu ya Uhalifu

Review and Herald, Februari 20, 1900

“KWA NINI Sheria inatumika? Iliongezewa kwa sababu ya makosa ” (Gal. 3:19).

Neno la Kiebrania ambalo limetafsiriwa hapa “kuongezwa,” ni neno moja ambalo, katika Waebrania. 12:19, limetafsiriwa “kusemwa,” katika kifungu kinachorejelea sauti ya Mungu ikiongea kutoka Sinai, “ambayo wale waliosikia waliomba wakisema kwamba neno hilo halipaswi kusemwa [au kuongezwa] tena.” Ni neno moja linalotumika pia katika Kumb. 5:22 ambapo linatafsiriwa “kuongezwa” katika sentensi, “Maneno haya Bwana aliyasema katika mkutano mlimani kutoka katikati ya moto, wingu, na giza kuu, na sauti kubwa : tena akaongeza [au kusema] tena.”

Katika Waebrania na Kumbukumbu la Torati neno hilo linatumika kwa kumbukumbu moja kwa moja juu ya utoaji wa sheria ya Mungu, Amri Kumi. Kifungu hiki katika Wagalatia, kwa hivyo, kingeonekana kuashiria kwamba sheria inayojulikana hapa itakuwa sheria iyo hiyo. Na hii inasimamiwa zaidi na usemi baadaye, katika aya hii, kwamba sheria iliyorejelewa iliwekwa “mikononi mwa mpatanishi.” Sasa, kwa kuwa kuna “Mpatanishi mmoja tu kati ya Mungu na wanadamu, Mtu Kristo Yesu,” hakika ilikuwa mkono wa Kristo ambao sheria hii iliwekwa. Na katika Kumb. 33:2, tukizungumzia tukio lile lile linalotajwa katika Kumb. 5:22 na Waebrania. 12:20, inasema: “Bwana alitoka Sinai, na kutinuka kutoka Seiri; akaangaza kutoka mlima Parani, na akaja na maelfu ya watakatifu: kutoka mkono wake wa kulia alikwenda na sheria ya moto.”

Sasa Amri Kumi hazikuandikwa tu na mkono wa Bwana mwenyewe, lakini ziliandikwa kwenye meza za jiwe, ambazo “meza zilikuwa kazi ya Mungu,” na vile vile maandishi, ambayo yalikuwa maandishi ya Mungu. Na hizo meza zilipewa na mkono wa Bwana, kwa Musa. Na hata wakati Musa alikuwa ameivunja meza hizi, na alipoelekezwa kutengeneza meza zingine, Bwana aliandika tena na mkono wake kwenye meza hizi sheria ile ile ambayo hapo mwanzo alikuwa ameandika kwenye meza ambazo yeye mwenyewe alikuwa ameunda.

Lakini hili sio kweli kwa sheria nyingine yoyote. Ni kweli kwamba sheria ya sherehe - sheria kuhusu dhabihu, sadaka, mahali patakatifu, mfumo wote wa Walawi - pia ilitolewa na Bwana kwa Musa; lakini haikutolewa na mkono wa Bwana kwa Musa. Haikutoka mikononi mwake, ama kwa maandishi na mkono wake mwenyewe, au juu ya meza zilizotengenezwa na mkono wake mwenyewe. Ilipewa Musa na Bwana, na iliandikwa kabisa na Musa, na sio na Bwana.

Wengine, wakichukua neno la Kiingereza “limeongezwa” katika kifungu hiki cha Wagalatia. 3:19, na kuiweka kwa maana ya Kiingereza iliyozuiliwa ya “kuongezwa,” wamefikiri kwamba hapa imefundishwa kuwa sheria yoyote inayorejelewa iliongezwa kitu kama sehemu ya kitu hicho, na kwa hivyo wameshikilia kwamba iliongezwa kwa agano na Abrahamu. Lakini maoni kama hayo yanaweza kuwa kosa kabisa, kwa sababu, katika Wagalatia. 3:15, imeelezwa kuwa “ingawa ni agano la mwanadamu, lakini ikiwa litathibitishwa, hakuna mwanadamu. . . anaongeza hapo.” Kwa hivyo haingewezekana kwa kitu chochote kuongezwa kwa agano hilo. Neno lililotafsiriwa “linaongeza,” katika Wagalatia. 3:15, halifanani kwa Kiebrania na lile lililotafsiriwa “kuongezwa” katika Wagalatia. 3:19, wala maneno hayafanani.

Kutoka kwa neno la Kiyunani lenyewe, katika Wagalatia. 3:19, na matumizi yake kuhusiana na sheria, katika Waebrania. 12:20 na Kumb. 5:22, pamoja na utumiaji wake zaidi katika Maandiko, ni wazi kuwa haimaanishi kuwa kile kinachorejelewa kinapaswa kuongezwa kwa maana ya kielelezo cha kihesabu. Msemo mmoja ambamo neno la Kiyunani limetumika ni, “Tafuta kwanza ufalme wa Mungu, na haki yake; na hayo yote mtaongezewa (Mathayo 6:33). Hapa ni wazi kuwa usemi huo ni sawa na “kutoa” – “haya yote mtapewa,” au “mtapokea vitu hivi vyote.” Hiyo ndio maana yake katika Marko 4:24, ambayo tafsiri yetu ni, “Kwako wewe utayesikia atapewa zaidi” - itaongezwa zaidi. Katika Matendo ya Mitume 12:3 tafsiri yetu inasomeka, “Aliendelea zaidi kuchukua Petro pia.” Hii ilitafsiriwa, kama katika Wagalatia. 3:19, ingekuwa, “Aliongezea kumchukua Peter.” Ndivyo neno katika Wagalatia. 3:19 inaweza, kwa usawa kutafsiriwa, “Kwa nini basi sheria? Ilizungumzwa kwa sababu ya makosa,” au “Ilipewa kwa sababu ya makosa.” Tafsiri moja ya kifungu ni, “Iliwekwa kwa sababu ya makosa.”

Jingine ni, “Ilianzishwa,” n.k Ukweli, kulitafsiri, “Iliongezwa,” ni sawa, ikizingatiwa kwamba neno “liliongezwa” linatoa akili hizi, na halipaswi kuwekewa hisia zake tu. maana maalum ya nyongeza ya hesabu, kama ya kuongeza “mita moja kwa kimo chake.”

Sheria, basi, ilitolewa, ikasemwa, na iliongezwa, kwa sababu ya makosa. Je! Taarifa hii kwamba “iliongezwa kwa sababu ya makosa” itashikilia sheria ya Mungu, Amri Kumi? Kuhusiana na sheria hiyo kama inavyosemwa katika majadiliano ambayo Wakristo wa Galatia walihusika, ambayo ni kwamba sheria katika hali yake iliyoandikwa, hakika usemi huo unatumika. Hii haitaonekana tu wazi, lakini imeelezewa vyema, katika kifungu tayari kilichonukuliwa mara kadhaa katika “Mafunzo ya Wagalatia;” na sisi hapa tumeiweka tena: -

“Kama mwanadamu angeishika sheria ya Mungu, kama aliyopewa Adamu baada ya kuanguka, iliyohifadhiwa na Nuhu, na kuzingatiwa na Abrahamu, isingekuwa na umuhimu kwa sheria ya kutahiriwa. Na kama wazao wa Ibrahimu walishika agano, ambalo tohara ilikuwa ishara, wasingelikuwa wakidanganywa katika ibada ya sanamu, wala isingelikuwa lazima wakati huo kupata shida ya maisha ya utumwa huko Misri; wangeiweka sheria ya Mungu akilini, na isingekuwa na umuhimu wowote kwa hiyo kutangazwa kutoka Sinai, au kuchonga kwenye meza za jiwe. Na laiti watu wangufuata kanuni za Amri Kumi, kusingekuwa na haja ya maagizo mengine ya ziada aliyopewa Musa” (“ Patriarch and Prophets, ”ukurasa wa 364).

Hii inalingana sawa na maneno mengine kwa kuzingatia kuingia kwa sheria ya Mungu: “Sheria ziliingia, ili kosa lizidi” (Warumi 5:20). “Kwamba dhambi kwa amri inaweza kuzidi dhambi” (Warumi 7:13). “Kuleta makosa kuogoa” (Tafsiri ya Farrar ya Wagalatia 3:19). “Ili kuleta kama makosa yake” (Alford).

Hii itafuatwa zaidi wiki ijayo.

Sheria ilisemwa kwa sababu ya ubadilishaji

Review and Herald, Februari 27, 1900

“Kwa nini basi sheria inatumikia? Iliongezwa kwa sababu ya makosa.” Kutoka kwa ushuhuda uliowasilishwa katika uchunguzi wa wiki iliyopita katika Wagalatia, ni wazi kabisa kwamba sheria ya Mungu, Amri Kumi, kwa maandishi, katika meza za mawe na kama ilivyoainishwa katika kanuni zake katika kanuni na hukumu za “nyongeza” maelekezo aliyopewa Musa, “yalizungumzwa, yalipewa, yaliongezwa, kwa sababu ya makosa ya wanadamu. Kama wanadamu walivyozidi kwenda gizani, Bwana aliwafuata na juhudi zaidi, na kwa maelezo zaidi kuwaleta kwenye nuru. Kwa kweli, walikwenda mbali kwa makosa na giza hata kwa kweli Bwana aliwafuata hadi kuwapa “kanuni ambazo hazikuwa nzuri.” Hadithi nzima inaambiwa katika kifungu kifuatacho: -

Sheria ya Mungu ilikuwepo kabla ya mwanadamu kuumbwa. Malaika walitawaliwa na hiyo. Shetani alianguka kwa sababu alivunja kanuni za serikali ya Mungu. Baada ya Adamu na Eva kuumbwa, Mungu aliwajulisha sheria yake. Haikuandikwa wakati huo, lakini ilifanywa kwao na Yehova.

Sabato ya amri ya nne ilianzishwa Edeni. Baada ya Mungu kuumba ulimwengu na kuumba mtu juu ya dunia, alifanya Sabato kwa mwanadamu. Baada ya dhambi ya Adamu na kuanguka, hakuna chochote kilichochukuliwa kutoka kwa sheria ya Mungu. Kanuni za Amri Kumi zilikuwepo kabla ya kuanguka, na zilikuwa za tabia inayofaa kwa hali ya utaratibu takatifu wa viumbe. Baada ya anguko, kanuni za maagizo hayo hazibadilishwa, lakini maagizo ya ziada yalipewa kukutana na mwanadamu katika hali yake iliyoanguka.

Adamu aliwafundisha kizazi chake sheria ya Mungu ambayo sheria ilitolewa kwa waaminifu kupitia vizazi vifuatavyo. Uvunjaji wa sheria ya Mungu wa daima ulitaka mafuriko ya maji duniani. Nohu na familia yake walihifadhi sheria. Nohu alifundisha kizazi chake Amri Kumi. Bwana alihifadhi watu wake kutoka kwa Adamu chini, ambaye sheria yake ilikuwa ndani ya mioyo yake. Anasema juu ya Ibrahimu, “Alitii sauti yangu, akaishika agizo langu, maagizo yangu, sheria zangu, sheria zangu” (Mwanzo 26:5).

Ikiwa kizazi cha Abrahamu kingejitenga na mataifa mengine, wasingekuwa wakishawishiwa katika ibada ya sanamu.

Kulikuwa na familia chache tu ambazo kwanza zilikwenda Misri. Hizi ziliongezeka kwa umati mkubwa. Wengine walikuwa makini kuwafundisha watoto wao katika sheria ya Mungu; lakini Waisraeli wengi walikuwa wameshuhudia ibada ya sanamu kiasi kwamba walichanganya maoni ya sheria ya Mungu.

Kuwaacha bila kisingizio, Bwana mwenyewe alijitolea kushukia juu ya Sinai akiwa na utukufu, na kuzungukwa na malaika wake, na kwa njia kuu na ya kutisha alijulisha sheria yake ya Amri Kumi. Hakuamini kuwa watafundishwa na mtu yeyote, hata malaika wake, lakini alizungumza sheria yake kwa sauti inayosikika katika masikio ya watu wote. Hakuwahi, hata wakati huo, kuwaamini kwa kumbukumbu fupi ya watu ambao walikuwa wamekaribia kusahau mahitaji yake, lakini aliandika kwa kidole chake mwenyewe takatifu kwenye meza za jiwe. Angeondoa kutoka kwao uwezekano wote wa kupatananisha maagizo yake matakatifu ya utamaduni, au kuhusisha maagizo yake na matendo ya kibinadamu.

Yeye kisha akaja karibu na watu wake, ambao waliongozwa kwa urahisi, na hakuwaacha na maagizo kumi tu ya Dekalojia. Aliagiza Musa aandike, kwa jinsi atakavyokuwa amemwagiza, hukumu na sheria, kutoa mwelekeo wa dakika kulingana na kile alichohitaji afanye, na kwa hivyo alilinda maagizo kumi ambayo alikuwa ameandika kwenye meza za jiwe. Maagizo na maagizo haya maalum yalitolewa ili kumvuta mwanadamu akose kwa utii wa sheria ya maadili, ambayo yeye huwa na kukiuka.

Kama mwanadamu angeishika sheria ya Mungu, kama aliyopewa Adamu baada ya kuanguka, iliyohifadhiwa ndani ya safina na Nuhu, na kuzingatiwa na Abrahamu, kusingekuwa na umuhimu kwa sheria ya tohara. Na kama wazao wa Ibrahimu walishika agano, ambalo tohara ilikuwa ishara ya ahadi, wasingeweza kamwe kuingia kwenye ibada ya sanamu, wala hawakuruhusiwa kwenda Misri; na kusingekuwa na umuhimu wa Mungu kutangaza sheria yake kutoka Sinai, na kuiandika kwenye meza za jiwe, na kuilinda kwa maelekezo dhahiri katika hukumu na sheria zilizopewa Musa.

Musa aliandika hukumu hizi na maagizo kutoka kwa kinywa cha Mungu wakati alikuwa pamoja naye katika mlima. Ikiwa watu wa Mungu wangetii kanuni za Amri Kumi, kusingekuwa na haja ya maagizo maalum aliyopewa Musa, ambayo aliandika katika kitabu, kuhusiana na wajibu wao kwa Mungu na kwa kila mmoja. Miongozo dhahiri, ambayo Bwana alimpa Musa kuhusu wajibu wa watu wake kwa mtu mwingine, na kwa mgeni, ni kanuni za Amri Kumi zilizorahisishwa na kutolewa kwa njia dhahiri, kwamba hazihitaji kukosea.

Bwana alisema juu ya wana wa Israeli, “Kwa sababu hawakufanya hukumu zangu lakini walikuwa wameyadharau maagizo yangu, na walikuwa wamezichafua Sabato zangu, na macho yao yalifuata sanamu za baba zao. Kwa hivyo nikawapa pia sheria ambazo hazikuwa nzuri, na hukumu ambazo hazingefaa kuishi” (Ezek. 20:25). Kwa sababu ya kutotii mara kwa mara, Bwana alichukua adhabu kwa uvunjaji wa sheria yake, ambayo haikuwa nzuri kwa mkosaji, au ambayo haifai kuishi katika uasi wake.

Kwa kukiuka sheria ambayo Mungu alikuwa ametoa kwa ukuu kama huu, na kwa utukufu ambao haukuweza kufikika, watu walionyesha dharau ya wazi ya Mtoaji sheria, na kifo kilikuwa ni adhabu” (“Spirit of Prophecy” Vol. 1. ukurasa wa 261-265). (Tazama pia “Patriachs and Prophets,” sura ya 32, aya ya 1-4).

Ni kweli kwamba mfumo wa dhabihu pia ulipewa, uliongezewa, kwa sababu ya makosa. Hii ni kweli kuhusu dhabihu asili, na Adamu na Abrahamu: ni kweli pia na mfumo wa Walawi uliopewa Israeli jangwani. Hili limeelezwa pia katika kifungu kilichonukuliwa katika tafiti zilizopita, kama ifuatavyo: -

“Mfumo wakati huo [“baada ya kuanguka”] ulianzishwa uliohitaji dhabihu ya wanyama, kuweka mbele ya mtu aliyeanguka kile ambacho nyoka alimfanya Eva asiadini, kwamba adhabu ya kutotii ni kifo. Ukiukaji wa sheria ya Mungu ulifanya iwe muhimu kwa Kristo kufa kuwa dhabihu, na kwa hivyo kufanya njia inayowezekana kwa mwanadamu kutoroka adhabu, na bado heshima ya sheria ya Mungu ihifadhiwe” (“Spirit of Prophecy” Vol.1, ukurasa. 261).

“Mfumo wa dhabihu, uliowekwa kwa Adamu, pia ulipotoshwa na kizazi chake. Ushirikina, ibada ya sanamu, ukatili, na ujinga ziliharibu huduma rahisi na muhimu ambayo Mungu alikuwa ameteua. Kupitia uhusiano wa muda mrefu na waabudu masanamu, watu wa Israeli walikuwa wamechanganya mila nyingi za kipagani na ibada yao; kwa hivyo Bwana aliwapa katika Sinai maelekezo dhahiri kuhusu huduma ya dhabihu. Baada ya kukamilika kwa maskani, aliwasiliana na Musa kutoka wingu la utukufu juu ya kiti cha rehema, na akatoa maelekezo kamili juu ya mfumo wa matoleo, na aina za ibada kutunzwa katika patakatifu. Sheria ya sherehe hiyo ilipewa Musa, na yeye kuandikwa katika kitabu. Lakini sheria ya Amri Kumi iliyozungumziwa kutoka Sinai ilikuwa imeandikwa na Mungu mwenyewe ya mbao za jiwe, na ilihifadhiwa kwa takatifu ndani ya safina” (“Wazee na Manabii,” ukurasa wa 364, 365).

Kwa hivyo, ya sheria ya maadili au sheria ya sherehe ni kweli kwamba ilitolewa, iliongezwa, kwa sababu ya makosa. Swali basi ni, “Ni ipi ambayo ni sheria iliyotajwa hapo awali katika kifungu hiki cha Wagalatia. 3:19?” Na kutoka kwa maelezo tayari, kuhusu sheria hii ikiwa “imewekwa rasmi. . . mikononi mwa mpatanishi,” na ushirika wa moja kwa moja wa maandishi haya na kuongea kwa sheria ya Mungu katika Waebrania. 12:20 na Kumb. 5:22, hakika lazima iwe ukweli kwamba sheria ambayo katika kifungu hiki imekusudiwa hapo awali, ni sheria ya Mungu, Amri Kumi, kwa njia iliyoandikwa kwenye meza za jiwe na katika Bibilia.

Katika mkono wa mpatanishi

Review and Herald, Machi 6, 1900

“Kwa nini basi sheria inatumikia? Ilongezwa kwa sababu ya makosa. . . na iliwekwa na malaika mikononi mwa mpatanishi” (Wagalatia 3:19).

Taarifa hii katika Wagalatia. 3:19 ni sawa na ile ya Stefano katika maneno yake ya mwisho kwa Sanhedrini, walipokuwa karibu kumpiga kwa mawe mpaka afe, wakati alisema, “Ni yupi wa manabii ambaye baba zako hawakutesa? Na wamewaua wale waliodhihirisha kabla ya kuja kwa yule Mwadilifu, ambaye sasa mmekuwa wasaliti na wauaji; ambao wamepokea sheria kwa mfano wa malaika, na hawakuyashika” (Matendo 7:52, 53).

Usemi huu wa Stefano, kwamba sheria ilipokelewa, “na tabia ya malaika,” na usemi katika Wagalatia. 3:19, kwamba sheria “iliwekwa na malaika,” ni sawa; kwa neno la Stefano lililotafsiriwa kuwa “tabia,” na neno la Paulo lililotafsiriwa kuwa “imewekwa” Neno la Stefano ni *diatagas* na neno la Paul ni *diatageis*.

Sasa, ni sheria gani inaweza kuwa ambayo, kitu kingine chochote kinachoweza kujumuishwa, ilikuwa sheria ya kwanza iliyotajwa na Stefano wakati, kuhusiana na sheria ambayo hawakuwa wameishika, aliwashtaki kwa kuwa wauaji? Je! Ni sheria gani, ambayo haswa haitunzwi na muuaji? -Ni sheria ya Mungu - Amri Kumi, ambayo moja inasema, “Usiue.” Na wakati huo huo neno linalofanana linatumiwa katika Wagalatia. 3:19, katika kiunganisho sawa, basi ni sheria gani pekee inayoweza kutajwa kama sheria ya hapo awali, sheria zingine ambazo zinaweza kujumuishwa? Kuwa na mwingine zaidi ya sheria ile ile katika sehemu zote mbili itakuwa ni kufanya vurugu nzuri kwa maandishi wazi katika uhusiano wake wote. Na kwa kuwa hakuwezi kuwa na swali juu ya ni sheria gani hasa iliyotajwa na Stefano, vivyo hivyo hakuwezi kuwa na swali juu ya ni sheria gani iliyotajwa hapo awali katika Wagalatia. 3:19, wakati huo huo neno linalofanana linatumiwa kama lilivyotumiwa na Stefano, na kwa uhusiano huo huo na kwa maana ile ile.

Je! Ni maoni gani ambayo yanaonyeshwa katika maneno “tabia ya malaika,” “yaliyowekwa na malaika”? Mzizi wa maneno mawili yaliyotumiwa na

Stefano na Paulo ni *diatasso*, neno ambalo linaashiria “kupanga, kuanzisha”; “Kuweka utaratibu, na kuunda jeshi” kwenye gwaride, au “kwa mpangilio wa vita.” Kwa hivyo, taarifa maalum katika vifungu hivi viwili ni kwamba katika utoaji wa sheria iliyotajwa katika sehemu hizo mbili, malaika waliandaliwa katika safu kubwa, kama mfalme anafukuza jeshi lake, au mkuu wa jeshi lake; na kwamba, mbele ya safu hii kuu ya malaika wa Mungu, sheria inayohusika ilitolewa na mkono wa mpatanishi.

Kama ilivyowasilishwa katika uchunguzi wa zamani: Kwa kuwa kuna “mpatanishi mmoja tu kati ya Mungu na wanadamu, Mtu wa Kristo Yesu,” bila shaka Kristo ndiye Mpatanishi ambaye sheria hii iliwekwa mikononi mwake. Na tukio limeguswa katika Kumb. 33:2; “Bwana akaja kutoka Sinai, akainuka kutoka Seiri kwao; Aliangaza kutoka Mlima Parani, na akaja na maelfu ya watakatifu: kutoka mkono wake wa kulia aliwachilia sheria ya moto.” Kutoka kwa mkono wake wa kulia kulitoka hii “sheria moto” katika maandishi juu ya meza za jiwe, na pia katika kazi ya kutengeneza meza za jiwe ambazo sheria iliandikwa kwa mkono wa moto. Kwa maana “meza hizo zilikuwa kazi ya Mungu, na maandishi yalikuwa maandishi ya Mungu, yaliyowekwa kwenye meza” (Kutoka 32:16).

Na zile meza za asili zilipovunjwa na Musa, ingawa Musa alichonga meza mbili za pili kama ile ya kwanza, alihitajika kuchukua meza hizi kwenye mlima; na huko, Musa anasema, Bwana tena “aliandika juu ya meza, kulingana na maandishi ya kwanza, Amri Kumi, ambazo Bwana alikuambia ndani ya mlima kati ya moto katika siku ya mkutano: na Bwana akanipa. Nami nikajielekeza, nikashuka kutoka mlimani, nikaweka zile meza katika sanduku nililokuwa nimefanya; na wapo, kama Bwana aliniamuru” (Kumb. 10:4, 5).

Kwa hivyo sheria ya Amri Kumi ilitolewa, kwa maana kamili, na mkono wa “mpatanishi mmoja kati ya Mungu na wanadamu, Mtu Kristo Yesu” (1 Tim. 2:5); na hakuna sheria nyingine yoyote iliyotolewa. Sheria nyingine ilitolewa kwa neno, au kwa msukumo, kwa Musa, ambayo aliandika kwa mkono wake; lakini hakuna sheria nyingine isipokuwa ile kwenye meza za jiwe iliyotolewa au kwa mkono wa Mpatanishi. Kutoka kwa “mkono” wake ulitoka hiyo “sheria moto”; na kutoka kwa mkono huo hakuna sheria

nyingine. Na wakati kutoka kwa “mkono huo wa kulia” ulipotokea “hiyo moto moto,” basi maelfu ya watakatifu walikuwepo. Maelfu haya ya watakatifu (au “watakatifu,” RV) walikuwa safu kubwa na tukufu ya malaika waliowekwa, waliwekwa, waliowekwa, na Mfalme wa mbinguni, ili kuona na kuheshimu shughuli hii ya hafla nzuri sana.

Hata watu Wakristo hawajawahi kutambua kweli ukuu na utukufu wa mtoaji wa sheria huko Sinai; na kwamba ukuu na utukufu ni kipimo tu cha kweli cha umuhimu wa tukio hilo. “Kulikuwa na ngurumo na umeme, na wingu zito juu ya mlima, na sauti ya tarumbeta kwa sauti kubwa:” “Mlima wa Sinai ulikuwa juu ya moshi kwa sababu Bwana alishuka juu yake kwa moto: na moshi wake ukapanda kama moto. moshi wa tanuru, na mlima wote ukatetemeka sana.” “Sauti ya tarumbeta ilisikika kwa muda mrefu, ikazidi kuongezeka. Dunia ilitetemeka” (Zab. 77:18). -Na kutoka katikati ya tukio hilo tukufu na la kutisha, wakati “mlima ulichomwa moto kwa moto katikati ya mbingu, na giza, mawingu na giza nene” (Kum. 4:11), “Bwana alisema... kutoka katikati ya moto, wingu, na giza kuu, na sauti kubwa,” Amri Kumi (Kumbu. 5:22), “naye hakuongeza tena.” Na “watu wote waliokuwamo kambini walitetemeka,” na “waliomba kwamba neno hilo lisisemewe [likiongezewa] tena.” Na kisha, kwa mkono wake wa moto, “aliandika katika mbao mbili za jiwe, na kukabidhiwa” Musa.

“Magari ya Mungu ni elfu ishirini, na maelfu ya malaika; Bwana ni miongoni mwao, kama katika Sinai, katika mahali patakatifu” (Zab. 68:17). “Malaika, elfu kumi elfu elfu, na maelfu ya maelfu, walizunguka watu wa Mungu walipokuwa wamekusanyika kuzunguka mlima, na wote walikuwa juu yao; na hivyo kutengeneza hema kubwa la kuishi, ambalo kila malaika mbaya alitengwa, kwamba hakuna neno moja ambalo litatoka kwa sauti ya Yesu halibadilishwa katika akili yoyote, wala maoni yoyote ya shaka au mabaya kwa roho yalipatikana.”

Kwa hivyo wakati sheria ilitolewa huko Sinai, Bwana mtukufu na watu wote walikuwa wamezungukwa na jeshi la mbinguni la malaika, waliweka, wakiweka, waliopangwa kwa mpangilio mzuri. Makerubi wenye uso wenye vinne na vinne, maserafi wenye mabawa sita, na malaika wakali katika magari ya dhahabu maridadi- yote haya kwa maelfu ya maelfu waliandamana

na Ukuu wa mbinguni, Mpatanishi, kama kwa upendo kuliibuka kutoka kwa mkono wake kwenda kwa watu wenye dhambi. sheria kuu ya moto ya upendo. (Kumbukumbu la Torati 33:3). Halafu katika utoaji wa sheria ya Mungu, Amri Kumi, kule Sinai, hakika hakujawa na tukio jema zaidi tangu kuumbwa kwa ulimwengu. Na hii ndio sheria ya pekee iliyowahi kutolewa na mkono wa Mpatanishi.

Je! Kunawezaje kuwa na swali au shaka yoyote kuwa hii ndio sheria ya Wagalatia. 3:19 ambayo iliongezewa kwa sababu ya makosa, na ambayo iliwekwa na malaika mikononi mwa mpatanishi?

Mpaka Mbegu Itakapokuja = Ujio wa pili

Review and Herald, Machi 13, 1900

“Kwa nini basi sheria inatumika? Iliongezwa kwa sababu ya makosa, mpaka mbegu itakapokuja ambaye ahadi ilifanywa; na iliwekwa na malaika mikononi mwa mpatanishi” (Wagalatia 3:19).

Kwa kila kifungu cha aya hii, ikizingatiwa peke yake, tumegundua kuwa sheria ya Mungu - Amri Kumi kwa maandishi, kama ilivyoandikwa katika Sinai, na kama ilivyo katika Bibilia - ni sheria ambayo ina maana ya hapo awali, na ndiyo pekee inayokidhi mahitaji yote ya vipimo vyote hivi sasa kuzingatiwa. Je! Ni nini sasa juu ya hili – “mpaka mbegu itakapokuja ambaye ahadi ilifanywa”?

Kuna sheria mbili zilizotajwa katika Wagalatia. Hilo limejibiwa. Wote walikuwa wameongezwa; na wote wawili waliongezwa kwa sababu ya makosa. Lakini ni nini hasa sheria iliyotajwa mahali hapo, na uhusiano wake? Hilo ndilo swali hapa.

Kuna pia mijio miwili vya mbegu, ambayo ni Kristo; na ni sawa kuuliza, “Ni nini kinachokuja kinachojulikana hapa?” Je! Ni kwa nini mtu yeyote atoe na azimie madhubuti kama ujio wa kifungu hiki unakuja ambao unahitaji kwamba sheria itatuliwe na kuwekwa kama sheria ya kifungu, ambayo haitakidhi mahitaji ya kifungu katika unganisho lake? Hiyo ndiyo imefanywa; na imekuwa kasoro kubwa katika uzingatiaji wa kawaida wa kifungu hiki cha Maandiko.

Wale ambao ni maadui wa sheria ya Mungu kwa namna yoyote ile, na ambao wangepurahi kukomeshwa kwa kila fomu, lakini ambao hawajui kuwa sheria hiyo haiwezi kufutwa, wamewahi kuipindua aya hii kila wakati kufanya huduma hiyo mbaya sana. Hizi zinashikilia kwa hamu na kuisimamisha kwamba kuja kwa Mbegu hapa kunakokuja ni ujio wa kwanza wa Kristo. Kamwe hawaangalii zaidi ya kifungu kimoja: sio faida yao kufanya hivyo; kwa sababu matumizi tu waliyonayo kwa maandiko haya ni kwamba wanaweza kuunga mkono uamuzi wao kwamba sheria ya Mungu imekomeshwa. Ndio maadui wa sheria ya Mungu.

Kwa upande mwingine, marafiki wa sheria ya Mungu wanajua kuwa ni kweli kwamba kulikuwa na sheria iliyofutwa wakati wa kuja kwa kwanza kwa Kristo. Na kwa kuwa hapa kuna sheria ambayo iliongezewa “mpaka mbegu itakapokuja,” marafiki hawa wa sheria ya Mungu wanakubali, na hata wakamilike, madai ya maadui wa sheria ya Mungu, kwamba kuja mara ya kwanza kwa Kristo ni kuja ambako ni hapa inamaanisha: basi, na kwa sababu hiyo sheria iliyomalizika imeamuliwa kuwa sheria hapa inayorejelewa. Lakini lazima ikiriwe kwamba hii ni njia dhaifu ya kupata kitu hicho. Inazaa usoni mwake kipengele cha kuuliza swali kuliko kusoma kweli na ugunduzi wa ukweli kama ulivyo katika Neno, kwa sababu ya ukweli. Kwa kweli, hakuna kitu katika kifungu, au mahali popote kwenye unganisho hili lote, kinachonyesha kukomesha kwa sheria yoyote. Somo ni, “Kwa nini inatumikia sheria?” Kusudi ni nini, kitu, na lengo, la sheria?

Lakini kuna miji miwili ya Mbegu. Kuna mwingine, ujio wa pili wa Kristo vile vile kulikuwa na wa kwanza. Je! Haiwezekani kwamba kuja mara ya pili kwa Mbegu inapaswa kuwa kuja kutajwa katika kifungu hiki? Kuna maneno mengine kama hayo katika maandiko.

Kwa mfano, Ezek. 21:27. Inazungumza juu ya kuondolewa kwa taji na taji ya mfalme wa Yuda, inasema: “Nitaipindua, kuipindua, kuipindua; na haitakuwapo tena, hata atakapokuja ni haki ya nani; nami nitampa.” Hii inakuja nini? Jibu la swali hili linaweza kutolewa tu kwa kuzingatia ukweli katika kesi hiyo, Alikuwa, lakini badala ya kupokea taji hiyo, alipokea taji ya miiba; badala ya kukaa kwenye kiti hicho cha enzi, alipachikwa msalabani. Kwa hivyo tunajua kuwa hilo halikuwa linatajwa katika maandishi, lakini kwamba ni kuja kwake kwa mara ya pili “ameketi juu ya kiti cha enzi cha baba yake Daudi, na amevaa taji nyingi kichwani. Basi ni kwamba ufalme wa ulimwengu huu unakuwa ufalme wa Mola wetu, na wa Kristo wake; naye atatawala milele na milele” (Ufunuo 11:15). Na huu ndio ujio wa yeye ambaye haki yake ni hiyo, ambayo inarejelewa katika maandishi, kisha atapewa.

Tena imeandikwa kwamba uzao wa mwanamke unapaswa kuumiza kichwa cha nyoka. Mbegu hiyo ilikuwa, na haikumiza kichwa cha nyoka, lakini yeye mwenyewe alijeruhiwa. (Isa. 53:5). Na baada ya kufika, na kwa hivyo

alikuwa amepondwa, hata akafa; alikuwa amefufuka kutoka kwa wafu; na alikuwa ameenda mbinguni, hata miaka thelathini baada ya vitu hivi - kiliandikwa: “Mungu wa amani atamponda Shetani chini ya miguu yenu” (Warumi 16:20).

Kwenye Danieli 2 imeandikwa: “Katika siku za wafalme hao Mungu wa mbinguni atainua ufalme ambao hautawahi kuharibiwa; na ufalme hautabaki kwa watu wengine, lakini utavunja vipande vipande na kumaliza falme hizi zote, na zitasimama milele” (Dan. 2:44). Sote tunajua kuwa kwa ujumla inashikiliwa na wahudumu wa siku hii kwamba ilifanyika wakati wa kwanza wa Kristo: kwamba hapo ndipo jiwe lilikatwa bila mikono, na ni kuendelea, na kuendelea, hadi lijaze dunia nzima. Lakini tunajua kwamba alipokuwa hapa, alisema, “Ufalme wangu sio wa ulimwengu huu,” na “sio kutoka hapa” (Yohana 18:36). Na kwa hivyo tunajua kuwa andiko hili limekamiliwa kwa kuja kwake pili.

Sasa, kwa nini ifikiriwe kuwa haiwezekani kwamba Wagalatia. 3:19 inapaswa kutaja kuja kwake kwa pili? Angalia hali ilivyo katika maandishi, na muktadha wake: “Mpaka mbegu itakapokuja ambaye ahadi ilifanywa.” Ahadi gani? - Ahadi ya urithi, bila shaka: kama ilivyoandikwa: “Kwa maana ikiwa urithi ni wa torati, sio ahadi tena; lakini Mungu alimpa Ibrahimu kwa ahadi. Kwa nini basi sheria hutumikia? Iiongezewa kwa sababu ya makosa, hata mbegu itakapokuja kwa yule aliyeahidiwa.” Kwa hivyo imedhamiriwa na Neno lenyewe ambalo ahadi inayoelekezwa ni ahadi ya urithi. Na sheria yoyote ile ambayo imetajwa hapa, inapewa, kuongezwa, mpaka atakapokuja ambaye ahadi ya urithi ilifanywa.

Sasa, katika ujio wake wa kwanza alipokea yoyote ya urithi? -Hapana; si zaidi ya Abrahamu, ambaye ahadi ilifanywa naye. “Hakuwa na mahali pa kuweka kichwa chake.” Na kwake ilikuwa kweli vile vile, kama ilivyo kwa Abrahamu, kwamba hakupokea “urithi wowote ndani yake, hapana, sio hata kuweka mguu wake.

Angalia pia, haswa, kwamba kifungu kinasema, “Mpaka ile mbegu ije kwa nani,” - sio juu ya nani, lakini kwa nani – “ahadi ilifanywa.” Hiyo ni, ahadi iliyorejelewa ilitolewa kwa YEYE, kibinafsi; na sio tu kwa mtu, kuhusu

yeye. Lakini imedhamiriwa na maandishi kwamba ahadi ni ahadi ya urithi. Ahadi hiyo ilitolewa kwa Ibrahimu na kwa uzao wake, ambao ni Kristo; na hii ilifanyika wakati ahadi ilifanywa kwa Ibrahimu. Lakini, zaidi, ilifanyika pia kwa mbegu mwenyewe katika kibinafsi, ambayo ni Kristo. Soma katika zaburi ya pili: “Bwana ameniambia, Wewe ni Mwanangu; leo nimekuzaa. Niulize, nami nitakupa mataifa ya urithi wako na miisho ya dunia kuwa milki yako” (Zab 2:7, 8). Hapa kuna ahadi ya urithi iliyotolewa moja kwa moja kwa mbegu, ambayo ni Kristo.

Sasa, ahadi hii inatimia lini? Na wakati kitu kinapaswa kufanywa, kutengeneza, au kuanzishwa, “hadi mbegu itakapokuja kwa nani” ahadi hiyo ilitengenezwa, basi ni ipi inayokuja iwe ya kweli na ile ya kweli ambayo inaweza kuzingatiwa? - Kwa kweli, ujio ambao ungekuwa wakati wa kupokea urithi KUHUSUWA AHADI; na ambayo ahadi peke yake inahusika.

Kwa hivyo, ukizingatia vile ahadi ni dhahiri katika maandiko yalitangaza , - ahadi ya urithi, - na ukizingatia kuwa ahadi hii inahusiana na inatekelezwa haswa, na zaidi ya yote, kwa ujio wake wa pili, ni dhahiri kwamba ujio wa pili wa Kristo, badala ya ule wa kwanza, Kristo ndiye anayetajwa katika kifungu “mpaka mbegu itakapokuja ambaye ahadi ilifanywa.”

Na kwa kuwa kwa kila kifungu kingine cha kifungu hiki, tumegundua kuwa sheria ya Mungu, kama ilivyotolewa kwenye meza za jiwe huko Sinai, na katika Bibilia, ndiyo iliyotajwa hapo awali, na ndio pekee itakayokutana na wote, maelezo ya vifungu vyote; na kwa kuwa ijayo inayotajwa katika kifungu hiki ni kuja katika uhusiano na urithi na kuipokea, hii inatua bila uwezekano wowote wa ubishi kuwa sheria ya Mungu, Amri Kumi, kama inavyopewa kwenye meza za jiwe na Bibilia, lazima ibaki kwa nguvu kamili na wajibu hadi kuja kwa pili kwa Kristo na mwisho wa ulimwengu. Na sote tunajua kuwa haitafutwa wakati huo.

Ni kweli kila wakati kwamba maandiko ambayo Shetani husahihisha na kuyatumia kwa busara kudhibitisha kukomesha kwa sheria ya Mungu ndio yale ambayo yanapotambuliwa kweli, yanaonekana kwa wazi kabisa na kwa uadilifu wake wa milele na jukumu lake.

Angalia mada hiyo zaidi. Urithi ni kitu kinachojulikana katika ahadi. Lakini urithi umeunganishwa na nini? -Kwa kweli, na pekee, na agano la Mungu na Abrahamu - agano la milele. Angalia katika muktadha kwamba “agano [ambalo ni agano na Abrahamu, agano la milele] ambalo lilithibitishwa mbele ya Mungu katika Kristo, sheria, ambayo ilikuwa miaka mia nne na thelathini baadaye, haiwezi kutengua, kwamba inapaswa kutoa ahadi [ahadi ya urithi wa agano hilo] haina maana”(Wagalatia. 3:17).

Kama tulivyoona katika utafiti wa zamani, urithi ndio jambo kubwa katika agano na Abrahamu, agano la milele. Kwa kweli, Mungu alifanya agano na Abrahamu kwa kiapo kwa Ibrahimu kwamba atarithi kile ambacho Mungu alikuwa ameahidi. Kwa maana baada ya Mungu kuahidi kwake, Ibrahimu akasema, “Nitajuaje kuwa nitairithi?” Na, kwa kujibu, Mungu alifanya na yeye, akaingia naye, agano hilo la damu, ambamo aliahidi maisha yake kwamba ahadi ya urithi isikosekane kamwe. (Mwa. 15:8-18).

Na kama vile tulivyopata katika masomo ya zamani, yote ambayo yalikuja baada ya agano hilo kutengenezwa, yalikuwa, katika kuwabariki watu, ili kuwawezesha kufikia utimilifu wa agano hilo, na kwa urithi ambao agano hilo la milele ni ahadi. Na hii ndio ilikuwa kitu cha kutoa sheria ya Mungu juu ya meza za jiwe kwenye Mlima Sinai, na katika Bibilia. Kwa maana kama watu wangelishika agano hilo, wangeikumbuka sheria ya Mungu, na isingekuwa na umuhimu wowote kwa hiyo kutangazwa kutoka Sinai au kuchonga kwenye meza za jiwe.” Jambo la sheria hiyo, ambalo limeandikwa na kutolewa kwa wanadamu, likileta makosa kwa kichwa, likifanya dhambi kuzidi, lilikuwa na ni kwamba wanadamu wanaweza kupata neema ya Kristo kuzidi zaidi, kwamba kupitia yeye waweze kupata utimilifu wa hiyo. Agano la milele na Abrahamu, na kwa hiyo kwa urithi ambao agano hilo lilikuwa na ni ahadi.

Na kuruhusu ujio wa uzao ambao ahadi ya urithi ilifanywa, kuwa ujio mara wa pili wa Kristo, na sio wa kwanza, - hiyo inatoa fursa kwa sheria ya Mungu, kwa njia yake iliyoandikwa, kutimiza jukumu lake kuu, kitu, ambacho ni kuleta kwa wanadamu, kupitia imani katika Kristo, kwa utimilifu wa agano la milele. Utimilifu wa agano hilo la milele ni haki ya Mungu - utunzaji wa amri, na imani ya Yesu. Na wanadamu lazima waletwe kwenye

utimilifu wa agano hilo la milele ili wapate urithi, ambao agano la milele ndilo kiapo cha ahadi.

Kwamba maoni haya ndiyo sahihi, na ni ukweli wa jambo, inasisitizwa na ukweli kwamba agano la milele halifikiki katika utimilifu wake, kwa waumini, hadi kuja kwa pili kwa Kristo; Hiyo ni, mpaka mbegu itakapokuja ambaye ahadi ya urithi ilifanywa.

Mpangilio mmoja wa agano la milele ni. “Nitaiweka sheria yangu ndani yao, na kuiandika mioyoni mwao.” Na mpango huo hautakamilika kwa ukamilifu wake, hadi, na Ujumbe wa Malaika wa Tatu, watu wataletwa kwa utunzaji halisi wa “amri za Mungu, na imani ya Yesu;” ili Bwana, akiangalia kutoka mbinguni juu yao, aweze kusema, kwa ukweli kamili: “Hawa ndio wanaozishika amri za Mungu, na imani ya Yesu” (Ufunuo 14:12).

Mpangilio mwingine wa agano hilo ni: “Wala hawatafundisha kila mtu jirani yake, na kila mtu ndugu yake, akisema, Mjue Bwana; kwa maana wote watanijua, tangu mdogo hata mkubwa” (Waebrania. 8:11). Ingawa sasa tunaishi katika nyakati za agano jipya kama vile ilivyokuwa kwa Ibrahimu, bado ulimwengu hata hatujafikia wakati huo ambapo sio lazima tena kwa mtu yeyote kumfundisha jirani yake au ndugu yake, akisema, Jua Mungu. Na sehemu hii ya agano la milele haitafikiwa katika utimilifu wake hadi, kupitia baraka na nguvu za Mungu katika Ujumbe wa Malaika wa Tatu, siri ya Mungu itakuwa imekamilika. (Wakol. 1:26, 27; Ufu. 10:7).

Sio lazima hapa kuchukua vifungu vyote vya agano jipya moja baada ya nyingine. Hizi zinatoshia kuonyesha ukweli kwamba agano la milele, agano jipya, agano na Abrahamu, ambayo ni ahadi ya urithi ambayo imeahidiwa kwa Mbegu, haikidhiwi katika ukamilifu wake kwa wale wanaokubali, hadi ya pili ya kuja kwa Kristo.

Na ikiwa hii haijadhihirika vya kutosha na maandiko yaliyowasilishwa, au hayashawishi ya kutosha, basi soma sentensi zifuatazo kutoka kwa

ushuhuda wa Yesu, ambao ni Roho ya Unabii: -

“Ilikuwa saa sita usiku ambapo Mungu alichagua kuwaokoa watu wake. Wakati waovu walikuwa wakiwadhihaki karibu nao, ghafla jua likatokea;

linang'aa kwa nguvu yake, na mwezi ukasimama. Waovu walitazama tukio hilo kwa mshangao, wakati watakatifu walipoona kwa furaha kubwa ishara za ukombozi wao. Ishara na maajabu yalifuatwa kwa kufuata kwa haraka. Kila kitu kilionekana kikiwa nje ya mwendo wake wa asili. Mito ilikoma kutiririka. Mawingu meusi mazito yalikuja na kugongana. Lakini kulikuwa na sehemu moja wazi ya utukufu uliyokaa, ambapo sauti ya Mungu ilitoka kama maji mengi, ikitikisa mbingu na dunia. Kulikuwa na tetemeko la ardhi lenye nguvu. Makaburi yalifunguliwa, na wale ambao walikuwa wamekufa kwa imani chini ya Ujumbe wa Malaika wa Tatu, kushika Sabato, walitoka kutoka kwa vitanda vyao vumbi, wakitukuzwa, kusikia agano la amani ambalo Mungu angefanya na wale ambao walishika sheria yake.

“Mbingu zilifunguliwa na kufunga, na ilikuwa katika ghasia. Milima ilitetemeka kama mwanzi upepo, na kutoa miamba iliyokuwa na kutu pande zote. Bahari ikachemka kama nyungu, na ikatoa mawe juu ya nchi. Na Mungu alipokuwa akiongea siku na saa ya kuja kwa Yesu, na kutoa Agano la Milele kwa watu wake, aliongea sentensi moja, kisha akasitisha, wakati maneno yalikuwa yakizunguka ulimwenguni. Israeli wa Mungu walisimama huku macho yao yakiangalia juu, wakisikiliza maneno hayo yanapokuwa yanatoka kinywani mwa Yehova, yakazunguka duniani kama ngurumo za radi kubwa. . . Waovu hawakuweza kuwaangalia [watakatifu] kwa utukufu. Na wakati baraka isiyokuwa na mwisho ilitamkwa kwa wale ambao walikuwa wamemtukuza Mungu kwa kutunza Sabato yake takatifu, kulikuwa na kelele kali za ushindi juu ya yule mnyama na juu ya sanamu yake” (“Early Writings,” uk. 145, 146).

Nukuu ifuatayo pia, ingawa inahusiana na kile kilicho katika nukuu iliyotangulia, ina taarifa ambazo zinaifanya iweze kuchapishwa katika unganisho hili: -

“Kwa kelele za ushindi, dhihaka, na unywaji, umati wa watu wabaya wanakaribia kukimbilia mawindo yao, wakati giza nyeusi huzidi juu ya giza la usiku, duniani. Kisha upinde wa mvua, unaang'aa na utukufu kutoka kwa kiti cha enzi cha Mungu, unaangazia mbingu, na unaonekana kuzunguka kila kikundi kinachosali. Umati wa watu waliokasirika wanakamatwa ghafla. Kilio chao cha dharau hufa. Vitu vya ukali wao wa mauaji vinasahaulika.

Kwa utabiri wa kuogopa wanaangalia ishara ya agano la Mungu, na wanatamani kulindwa kutokana na mwangaza wake unaozidi kuongezeka... Katikati ya mbingu zenye hasira kuna nafasi moja wazi ya utukufu usioweza kuelezewa, sauti ya Mungu inasikika wapi kama sauti ya maji mengi, ikisema. “Imefanyika.” Sauti hiyo hutikisa mbingu na dunia. Kuna tetemeko kubwa la ardhi, “kama vile halijapokuwa tangu wanadamu wawe juu ya nchi, mtetemeko wa ardhi wenye nguvu na mkubwa sana.” ... Kaburi limefunguliwa, na “wengi wao wamelala katika mavumbi ya dunia” “wameamka, wengine kwa uzima wa milele, na wengine kwa aibu na dharau ya milele.” Wote ambao wamekufa kwa imani ya Ujumbe wa Malaika wa Tatu, hutoka kaburini, wakitukuzwa, kusikia agano la Mungu la amani na wale ambao wameshika sheria yake. . .

“Sauti ya Mungu imesikika kutoka mbinguni, ikitangaza siku na saa ya Yesu kuja na kupeana agano la milele kwa watu wake. . .

“Hivi karibuni inaonekana mashariki wingu ndogo nyeusi, karibu nusu ya ukubwa wa mkono wa mtu. Ni wingu ambalo limemzunguka Mwokozi, na ambalo linaonekana kwa mbali kuwa limefunikwa gizani. Watu wa Mungu wanajua hii kuwa ishara ya Mwana wa Adamu. Katika ukimya wenye nguvu wanauangalia unakaribia karibu na dunia, inakuwa nyepesi na tukufu zaidi hadi wingu kubwa nyeupe, msingi wake kama utukufu wa moto, na juu yake, upinde wa mvua wa agano” (“Great Controversy” kurasa 635-641).

Na wakati watakatifu wa Mungu wamefikia utimilifu wa agano la milele, agano na Abrahamu, wakati jukumu la utoaji wa sheria kutoka Sinai, na katika Bibilia, litakapotimizwa, sheria hiyo haitakuwa ya kufutwa, lakini itakumbukwa, moyoni, katika roho, kama vile ilivyokuwa kwa Adamu, Enoko, Nuhu, na Ibrahimu, wakati bado hakukuwa na “lazima ya kutangazwa kutoka Sinai, au kuandikwa kwenye meza ya jiwe.” Badala ya kufutiliwa mbali wakati huo, itazingatiwa na kuishi kikamilifu na kikamilifu zaidi ya ilivyowahi kufanywa na wanadamu.

Na hii ni “Kwa nini inatumikia sheria?” Na hii ndio sababu ni kwamba “iliongezewa kwa sababu ya makosa, mpaka mbegu itakapokuja ambaye

ahadi [ya urithi] ilifanywa, na ikawekwa na [tabia, safu kubwa ya malaika mikononi] ya mpatanishi.”

Tunauhakika kabisa kuwa kusoma kwa kweli zaidi, na utafiti wenye faida zaidi unaweza kuwekwa kwenye Wagalatia 3:19, na sura yote, na kitabu chote, na Waadventista wa Sabato, kuliko hapo zamani kwetu sisi au mtu mwingine yeyote.

Kwa nini basi Sheria

Maoni juu ya Wagalatia 3:19

A.T. Jones